

Solen glimmar

C.M. Bellman

1740-1795

Arr: Hans Hallin

T1/T2

Manskör

B1/B2

f 1. So - len glim - mar blank och trind, vatt - net likt en spe - gel;
p 2. Seg - len fladd - ra, sku - tan går. Jer - ker tar sin ly - ra,

5

t1/t2

b1/b2

små - ning - om upp - blå - ser vind i de fall - na se - gel;
 ly - ran brum - mar, böl - jan slår, allt med våld och y - ra;

9

t1/t2

b1/b2

vim - peln sträcks och med en år Ol - le på en hö - båt står;
 sku - tan knar - kar, bräck - lig, gles, vimp - lens fläkt i top - pen ses.

13

t1/t2

b1/b2

Kers - tin ur ka - ju - tan går, skju - ter lås och re - gel.
 Tup - pen gol så sträv och hes. Nu slog kloc - kan fy - ra.

Solen glimmar

17

t1/t2

mf 3. Kon i vas - sen skylt sin kropp. Snärjd i vå - ta tå - gen.
f 4. Tor - nens spet - sar blån - ka ren. Kors och tup - par glöm - ma.

b1/b2

21

t1/t2

Bru - na ox - en kas - tar upp him - mels blå - a vå - gen.
 Mor - gon - rod - nads kla - ra sken syns i vatt - net strim - ma.

b1/b2

25

t1/t2

Äng - en står i här - lig - het. Kal - ven dan - sar yr ocg fet.
 Bar - net le - ker glatt vid strand. Sam - lar ste - nar i sin hand.

b1/b2

29

t1/t2

Häs - tentum - lar stolt och het. Svi - net går i rå - gen.
 Slung - ar ste - nen dit i - bland, där som gäs - sen sim - mar.

b1/b2